

## Πρόχειρο κείμενο ομιλίας 14 Ιουνίου: *krilp collective* στο Schulhaus Kern – GR VERSION

Σήμερα βρισκόμαστε εδώ επειδή θέλουμε να γίνουμε αντιληπτοί. Ως εκπαιδευτές, ως άνθρωποι που εργάζονται στο εκπαιδευτικό σύστημα – και ως μέρος ενός ευρύτερου κινήματος για κοινωνική δικαιοσύνη. Οι αγώνες μας συνδέονται με εκείνους άλλων επαγγελματικών ομάδων: στον τομέα της υγείας, της φροντίδας, της παιδικής μέριμνας, των υπηρεσιών και της βιομηχανίας. Όλοι μας κουβαλάμε καθημερινά ευθύνες – και απαιτούμε την αναγνώριση που μας αξίζει.

Πριν από ένα χρόνο, χιλιάδες από εμάς βγήκαμε στους δρόμους για να απαιτήσουμε καλύτερες συνθήκες στο υπουργείο Παιδείας: μικρότερες τάξεις, περισσότερους πόρους, λιγότερη υπερφόρτωση. Από τότε δεν έχουν αλλάξει πολλά – αντίθετα: τον Μάρτιο, το καντονικό συμβούλιο της Ζυρίχης δέχτηκε την πρωτοβουλία για τάξεις υποστήριξης. Αυτή έχει ως στόχο να διαχωρίσει και να αποκλείσει τα παιδιά με ειδικές ανάγκες, τοποθετώντας τα σε δικές τους τάξεις.

Σε αυτό λέμε: Όχι!

Όχι σε αυτόν τον οπισθοδρομικό ρόλο στην εκπαιδευτική πολιτική.

Όχι στον διαχωρισμό των παιδιών σε «φυσιολογικά» και «μη φυσιολογικά». Η πρωτοβουλία ζητά την επιστροφή στις μικρές τάξεις στο σχολικό σύστημα της Ζυρίχης. Οι λεγόμενοι «διαταράκτες του συστήματος» θα απαγορευτούν από τις τάξεις και θα αναλάβει τη φροντίδα τους ένας ειδικός παιδαγωγός. Σε ένα μικρό δωμάτιο όπου κανείς δεν μπορεί να τους δει ή να τους ακούσει. Αντί να υποστηρίζονται οι δάσκαλοι με τους κατάλληλους και από καιρό απαιτούμενους τρόπους, απομακρύνεται επιπλέον προσωπικό από τις κανονικές τάξεις, για να διδάξει λίγους μαθητές σε ξεχωριστό περιβάλλον. Αντί να υποστηρίζονται οι δάσκαλοι με μακροχρόνια και λογικά μέσα, όπως η ομαδική διδασκαλία, μικρότερες τάξεις και καλώς αμειβόμενο προσωπικό, αναμένεται να βασιστούμε σε μια αντικοινωνική εκπαίδευση του παρελθόντος. Οι δάσκαλοι απογοητεύονται για άλλη μια φορά.

Η ενοποιητική προσέγγιση ήταν μια δύσκολη και συλλογική πρόοδος. Αντιπροσωπεύει τις ίσες ευκαιρίες, το δικαίωμα όλων των παιδιών να μαθαίνουν μαζί – με την υποστήριξη που χρειάζονται. Αν η συμπερίληψη δεν λειτουργεί σήμερα, δεν είναι επειδή δεν λειτούργησε, αλλά επειδή δεν εφαρμόστηκε σωστά.

Επιτέλους απαιτούμε τα μέσα που θα καταστήσουν δυνατή την ένταξη:

Περισσότερους ειδικούς, περισσότερο χρόνο, περισσότερο χώρο για εργασία βασισμένη στις ανθρώπινες σχέσεις.

Ένα συμπεριληπτικό σχολείο, χωρίς αποκλεισμούς, δεν είναι πολυτέλεια – είναι ανθρώπινο δικαίωμα.

Ας υψώσουμε τη φωνή μας, σήμερα και κάθε μέρα.

Για ένα εκπαιδευτικό σύστημα που δεν αφήνει κανέναν πίσω.

Για αλληλεγγύη αντί για αποκλεισμό.

Για μια ισότιμη κοινωνία – από το νηπιαγωγείο μέχρι τη σύνταξη.

Γερμανική φράση:

Es liegt nicht an uns, sondern am System, dass wir vor dem Burn-Out stehen.

(GR) Δεν φταίμε εμείς που αντιμετωπίζουμε εξάντληση, αλλά φταίει το σύστημα.